

፩ ሰንበት ዘአስተርእዮ (ዘስምዖን)

የካቲት 6 2008 ዓ.ም. (2/14/2016)

መዝ. መሃሩነ እለ ቀደሙነ ምጽአቶ ለክርስቶስ ...

ንባባት: ፩ቆሮ 15:1-11፣ 1ጴጥ 2:11-16፣ ግ.ሐ. 3:17-ፍ፣ ሉቃስ 5:1-11

ምስባክ: “እግዚአብሔር ስቡሕ በምክረ ቅዱሳን፣ ዓቢይ ወግሩም ዲበ ኩሎሙ እለ ይዓውዱ፣ እግዚአ ኣምላክ ኃያላን መኑ ከማከ”።

መዝ. “ቅድመና ዝነበሩ ምጽአቱ ልደቱ ጥምቀቱ ግልጻቱ ነጊሮምና፣ መልአኽ ንግርያም አበሰራ ከምዚ ኸአ በላ ወዲ ክትወልዲ ኢኺ፣ ጊዜ ምውላዳ ኸአ በጽሐ፣ ዮሐንስ አጠሚኞዎ ግን ብዛዕባ መለኮቱ ክሓቶ ኣይከኣለን፣ ስምዖን ኣብ ሕቕፉ ተቐቢልዎ ኣብ ሕልናኡ ንሱ የማናዩን አመኻሪኡን ነቦ ክደኅነና ከም ዝመጸ ገለጸ”።

ናይ ሎሚ ቃል ኣምላኽ ኩልና ቃል ኣምላኽ ክንሰብኽ ጽዑዓት ከም ዝኾና እዩ ዝገልጸልና። ብቀንዱ ተፈጥሮና ብአርአያን ኣምሳል ምፍግርና ከም ኣምላኽ መሲልና ክነብር እዩ ዓላማ ተፈጥሮና። ንእና ዝረአየ ንኣምላኽ ክርኢ ንእና ዝሰምዐ ቃል ኣምላኽ ክሰምዕ እዩ ድላይ ኣምላኽ። እንተኾነ ኃጢአት ኣብ ዓለም ምስ ኣተወ መልክዕና ቀይርና ዘይናትና መሲልና ክንቀርብ እንኽእል ኮና በዚ ኸአ ነቲ ሓቀኛ መልክዕና ክንመስል ጻዕሪ ኣድልዩና። ክርስቶስ ብሞቱ ንዘጥፋእናዮ ጸጋ መሊሱ ደቂ ድሕነት ገሩና ግን ስንብራት ኃጢአት ስለ ዘይሓደገና ምስ ዘይናትና ዝኾነ ኣብ ጉዕዞ ሕይወት ዝጓነፈና ክንረባረብ ጻዕሪ የድልየና። ሓቀኛ መልክዕእና ክንመስል ኣብ ኣምላኽ ክንቀርብ ኣሎና።

ኣብ ሓደ ቤተ ክርስትያን ንፋዓት መዘምራን ዝነበርዎ ሓደ ጸገም ኣጋጢምዎም። ሓደ ካብቶም መዘምራን ሕማቕ ድምጺ ነርዎ ብዙሕ ጊዜ እኳ ቀስ ኢሉ ክዝምር እንተ ተሓተ ዓው ስለ ዝብል እቶም መዘምራን ይዘረጎም እሞ የንጸርጹሩ ነርዎ። ብዙሓት እዚ ሰብ ከቋርጽ ኣለዎ ክነዝይም ኣይ ከኣልናን እናበሉ ክሓቱ ጀሚሮም ገለ ኸአ ዕድል ይወሃቦ ክመሓየሽ ይኸእል እዩ ይብሉ ነበሩ ሓላፊኦም ግን ኣብ ቆመስ ከይዱ ነዚ ሰብ ቀስ ኢልኩም ኣረድእዎ ምሳና ክዝምር ኣይክእልን እዩ ድምጹ ምሳና ኣይሰማምዕን እዩ እናበለ ጥርግኑ ኣቕሪቡ። ኣባቴ ቀስ ኢሎም ነቲ ሰብ ጸዊዖም ካብ መዘምራን ኣንተ ኣቋረጽካ ዝሓሸ እዩ ኢሎም። ንሱ ኸአ ስለምንታይ እናበለ ሓተቶም ኣባቴ ኸአ ሰለስተ ኣርባዕተ ሰባት መዝሙር ክትገብር ኣይትኸእልን ኢኻ ድምጽኻ ሕማቕ እዩ ብሰንክኻ ክሰማምዑ ይኸእሉ የለዉን ስለዚ እንተ ኣቋረጽካ ይሓይሽ ኢሎም። እቲ ሰብ እዚ ሓንቲ ኣይኮነን ኣባቴ ኣርብዓ ሓምሳ ዝኾኑ ንስኹም ስብከት ከምዘይትኸእሉ ነጊሮምኒ ኢልዎም ይብሃል። ናይ ሎሚ ንባባትና ኣምላኽ ከመይ ገሩ በቶም ኣብ ቅድሚ ሰብ ሓንቲ ክገብሩ ዘይክእሉ ዝብሃሉ ከምዝገብርን ይነግሩና።

መጻዕዕታ ሙሴ፣ ኢሳያስ ነብይ፣ ኤርምያስ ነብይ፣ ሓዋርያ ጳውሎስን ጴጥሮስን ካልኣት ሓዋርያትን እንተ ረኣና ኹሎም ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ከምዘለዉ ምስ ፈለጡ ከከም ዝተሰምዖም ከምኡ ንመጻዕዕታኡ ዘይብቀዓት ከም ዝኾኑ ክርእዩ ከምዝኸእሉ ንርኢ። ኣብ ኢሳ 6:1-8 ዘሎ እንተ ኣንብብና “ኸናፍረይ ዝረኸሰ ኃጥእ ሰብ እየ፣ ኣብ ማእከል እቲ ኸናፍሩ ዝረኸሰ ኃጥእ ሕዝቢ ኸአ እነብር ኣሎኹ እሞ ወይለይ። ንንጉሥ ንእግዚአብሔር ጎይታ ሠራዊት በዕይንተይ ርእየዮ እየ እሞ ጠፋእኩ በልኩ” ዝብል ነንብብ። ቅ. ጳውሎስ ንቤተ ክርስትያን ስለ ዘሳደደ ሓዋርያ ክብሃል ኣይግባእንን እዩ (1ቆሮ 15:9) ይብል። ጴጥሮስ ኢየሱስ ዝገበሮ ምስ ረኣየ ኣብ

እግሩ ተደፊኑ “ንይታይ አነ ኃጢአ ሰብ እየ እሞ ካባይ ርሓቸ በሎ” (ሉቃ 5:8)። አብ ቅድሚያ አምላክ ክንቀውም ብቸዓት ከምዘይ ኮና ዝገልጽ መጀመርያ ስምዒት እንተ ኣርአና ነፍስና ንአምላኽ ክትርኢ ጀሚራ ከም ዘላ ዝሕብር ሰናይ ምልክት እዩ። በዚ ምኽንያት እዩ ትሕትና ቀንድን ዝበለጸጉ ጸጋ አብ ሓቀኛ መንፈስውነት ከም ዝኾነት ዝግለጽ። ንርእስና ጥዑያት ቅኑዓት ገርና ክንርኢ እንከሎና ወይ እውን ክእለት ዘሎና ብቸዓት ገርና ክንርኢ ከሎና ግን ምልክት ንአምላኽ ክንርኢ ወይ ክንፈልጥ ከም ዘይጀመርና ዝገልጽ እዩ። አብ ርእስና ጥራሕ ተሓጺርና ንአምላኽ ክንርኢ ዓይንና ጸልሚቱ ኣሎ ማለት እዩ። ንአምላኽ ክንርኢ መጀመርያ ድኽመትና ክንርኢ ካብኡ ዕብየት አምላኽ ክንርኢ ክንክእል እንከሎና ጥራሕ እዩ።

ነፍስና ኃጢአታ ክትናዘዝ እንከላን አብ ቅድሚያ አምላኽ ክትቀርብ ብቸዓት ከምዘይብላ ክተለሊ እንከላ ሽዑ አብ አምላኽ ቀሪባ ከም ዘላ ዘረጋግጽ ምልክት እዩ። እግዚአብሔር ነዚ ተበግሶ ርእዩ ነቲ ንኃጢአተኛ ሰብ ይቐርቦ እሞ ካብ ኃጢአቱ ኣንጺሑ አብ ኣገልግሎቱ ከም ዝወፍር ይገብሮ። አብ ናይ ኢሳያስ ነብይ እንተ ረኣና “ካብቶም ሠራፌል ሓደ ብጓህሪ ኹብቲ መሠውዒ ብጉጤት ወሲዱ ኣፉ ምስ ተንከዮ “እንሆ እዚ ንኸናፍርካ ተንከዮ ኣበሳኻ ረሓቐልካ ኃጢአትካውን ጸረዮልካ” (ኢሳ 6:7) ክብሎ ንርኢ። አብ ናይ ጴጥሮስ እንተ ረኣና “ኣይትፍራህ ካብ ሕጂ ንድታር ገፋፍ ሰብ ክትከውን ኢኻ” (ሉቃ 5:10) ይብሎ። አብዚ እንርእዮ ሥራሕ አምላኽ ክዓዩ ዘብቅዶም ካብ ርእሶም ዘይኮነ ካብ አምላኽ ምዃኑ እዩ። ናይ ርእሶም ተግባር ዘይኮነ ጸጋ አምላኽ እዩ እቲ ኮይኖም ዘለዉ ከም ዝኾኑ ገርዶም ዘሎ። በዚ ምኽንያት እዩ ቅ. ጳውሎስ “እቲ ኮይነዮ ዘሎኹ ግና ብጸጋ አምላኽ እዩ ኹይነዮ ዘሎኹ፣ እቲ ንኣይ ዝሃበኒ ጸጋ ኸአ ኮንቱ ኣይኮነን፣ እኳ ደኣ ኃለፋ ኹላቶም ጸዓርኩ። እንተኾነ እቲ ኣባይ ኃዲሩ ዘሎ ጸጋ አምላኽ እዩ እምበር አነ ኣይ ኮንኩን” (1ቆሮ 15:10) ዝብል።

አብ ኩሎም አብ ዕዮ አምላኽ ዝወፍሩ አብ ቅድሚያ አምላኽ ዘይብቸዓት ምዃኖም ሓቂ እኳ ይኹን እምበር ኩንኡ አብ ኩሎም ዝርኣ ሓባራዊ ዝኾነ ነገር ኣሎ፣ ንሱ ኸአ ንድላይ አምላኽ ክትገብር ከም እትኽእልን ከምቲ ንሱ ዝደልዮ ወይ ዝሕብሮ ክትምራሕ ፍቓደኛ ምዃንን። ኢሳያስ ተቐላጢፉ ንድምጺ አምላኽ ምስ ሰምዐ “ንመን ክልእኽ መንከ ክኸደልና እዩ ካብል ከሎ ሰማዕቲ አነውን እኔኹ ልኣኸኒ በልኩ” (ኢሳ 6:8) ይብል። ጴጥሮስን ብጽቱን ነቲ ኩሎ ዝኾነ ምስ ረኣዩ “ንሳቶም ከኣ ጃላብኦም ናብ ምድሪ ኣውጺኦም ንኹሉ ኃዲጎም ስዓብም” (ሉቃስ 5:11) ዝብል ነንብብ። ጳውሎስ እውን ብምሉእ ልቡን ኃይሉን አብ ሥራሕ አምላኽ ተጸሚዱ ልዕሊ ኩሎም ከም ዝዓየዩ ይምስክር እዚ ኸአ ብጸጋ አምላኽ ከምዝኾነ ክገልጽ እንከሎ “እቲ ኣባይ ኃዲሩ ዘሎ ጸጋ አምላኽ እዩ እምበር አነ ኣይኮንኩን” (1ቆሮ 15:10) ይብል። ግዳማዊ ጠባይ ብቃላት ጥራሕ ዝተሰነዩ ትሕትና ወይ ብቸዓት ኣይኮንኩንኩን ዝብል አብ ሥራሕ አምላኽ ክም ንጽመድ ኣይገብረናን እዩ። አብ ሕይወትና ንአምላኽ ክንልእኽ ፍቓደኛታት ከምዝኾናን ከምቲ ንሱ ዝደልዮ ገርና ክንሰብኽን ክንምስክር ምዃና ዝገልጽ ብግብሪ ክነርኢ የድሊ። ባህግን ትምኒትን እኹል ኣይኮነን። ኩሉ ሕይወትና ንአምላኽ ክንልእኽን ክንሰምዕን ክፋት ክንገብሮ እንከሎና አምላኽ ጸግኡ ሂቡ ይልእኸና።

አምላኽ ንዝህበና መምርሕን ምልክትን ክንክተል ከሎና ንኣእምሮና ዘብርሆን ንቅንዕናን ሓቅን ከም ዝቐበልን ዝርእን ይገብሮ። እዚ እዩ አብ ጴጥሮስ ነቲ አብ ምግፋፍ ዓሣ ዘረኣዮ ተአምራት ክርኢ ዘኽእሎ። ንሱን ብጽቱን ለይቲ ምሉእ ክገፉ ሓዲሮም ግን ወላ ሓደ ኣይሓዙን፣ አብ ዝላ ርእሶም አብ ዝነበሮም ተመክሮ ምግፋፍን ኣበይን ከመይን ብዝብል ብምሕሳብ ስክዕቶም ተአማሚኖም ይዝርግሑ ነሮም። ውጽኢት ሥርሖም ብሓንቲ ቃል ፍሽለት እዩ ነሩ። ናይ ኢየሱስ መምርሒ ምስ ሰምዑን ምስ ተኸተሉን ብናይ ሰብ ርድኢት ዘይ ከውን ነገር ዝመስል ውጽኢቱ ግን ካብ ዓቕን ንላዕሊ ክሕዙ ክኢሎም።

አብ ጉዕዞ ሕይወትና ወላ እኳ ብርድኢትናን ዓቕምናን ክንበጽሖ ኣይክእል እምበር ጉዳይ ኣምላኽ ክኸውን እንከሎ ሕራይ ኢልካ ምግባር በረኸት ጸጋ እዩ ዘብዝሓልና። ክርድኣና ኣይክእልን ይኸውን ኣምላኽ ባዕሉ ስለ ዝኾነ ዋንኡ ክንገብሮ ክንሰምዕ እዩ ዝግብኣና። እሞ ሎሚ ኣምላኽ ንሱ ዝብሎ ክሰምዕ ክእዘዞ ዝደልየኒ እንታይ ኣሎኒ ኢልና ክንሰምዖን ትእዛዙ ኣብ ግብሪ ክነውዕል ፍቓደኛታት ንኹን።

ሎሚ ከም ቀደም እቲ ሕያዋይ ኣምላኽ ዝሓቶ ሕቶ ኣለዎ። “ንመን ክልእኽ እየ፣ መንከ ክኸደልና እዩ” ይብል ኣሎ። ኣምላኽ ዝልእኽዎ ደቂ ተብዕትንዮን ደቂ ኣንስትዮን ከም ኢሳያስ ኣብ ቤተ መቐደስ ሰናይ ዜና ዘበስሩ፣ ፍቕሪ ኣምላኽ ዝነግሩ፣ ከም ጳውሎስ ኣብ ዓዲ ጓና ክሳብ መጭረሻ ዓለም ዝሰብኩ፣ ከም ጴጥሮስ ኣብ ስርሖም ከለዉ ምስ መሳርሕቶምን መሻርኽቶምን ኮይኖም ግብሪ ኣምላኽ ርእዮም ሰሚዖምን ዝምስክሩ ይደሊ ኣሎ። ምናልባት ልኡኽ ኣምላኽ ክኸውን ብቑዕ ኣይ ኮንኩን ዝብል መንፈስ እንተ ኣሎኩም ኣስተውዕሉ ኣምላኽ ነቶም ትሑታትን ብዙሕ ኣፍልጦ ዘይብሎም እዩ መጋበሪ ዝገብር። ኣብዚ ብዙሕ ኣብነት ክህልወና ይኸእል ሙሴ ማንም ሰብ ጓሳ ዝነበረ ንእስራኤል ካብ ባርነት ከውጽእ ልኡኽዎ፣ ንዓዊት ካብ ኩሎም ኣሕዋቱ መሪጹ ዝዓበየ መራሕ ህዝቡ ገርዎ፣ ንኤርምያስ ነብይ ብንእሱ ነቢ ኮይኑ ክልእኹ ጸዊዕዎ። ንሳሙኤል ንእሽቶይ እንከሎ ንኣገልግሎት ሓርይዎ። . . . ንማርያም ኣደ ወዱ ክትከውን መሪጽዎ፣ ንሓዋርያት መብዝሕትኦም ትሑት ናብራን ኣብ ሕብረተ ሰብ ሓንቲ ቦታ ዘይነበሮም ንዝልዓለ ተልእኮ ክቕጽሉ መሪጽዎም፣ ድሕሪኦም በበእዋኑ ንቤተ ክርስትያኑ ዝመርሑን ዘገልግሉን መሪጹን ይመርጽ ኣሎ። ነፍስወከፍና እውን መሪጹና እዩ በበቲ ዘሎናዮ ሕይወት ክነገልግሎ ክንልእኹ ሓርይና እዩ።

ኣምላኽ ካብ ነፍሲ ወከፍና ሓንቲ ነገር ጥራሕ እዩ ዝደልሊ “እነኹ ልእኸኒ ኅይታይ”። ክንብሎ ዝተረፈ ባዕሉ እዩ ዝግዮ፣ ዓቕሚ የብለይን ክገብሮ ኣይ ክእልን እዩ ዝብል ኣብ መጻዕዕታ ኣምላኽ ቦታ የብሉን፣ ከምቲ ምስ ኢሳያስ ምስ ጳውሎስን ጴጥሮስን ዝገበሮ ምስ ነፍሲ ወከፍና እውን ክገብሮ እዩ።

ኢየሱስ ንጴጥሮስ “ኣይትፍራ” ኢልዎ። ኣብ ቅዱስ መጽሓፍ ኣይትፍራህ ትብል ቃል 365 ጊዜ ተደጋጊማ ንረኽባ። ሓደ እዋን ሓደ ከም ዝበሎ “ኣምላኽ ኣባኻ መጺኡ እሞ ከምዚ እንተ ዝበለካ ‘ኣይትፍራህ’፣ ክትስከፍ ጀምር ምኽንያቱ ንሓደ ዓቢ ተልእኮ ተመሪጽካ ከም ዘሎኻ ምልክት እዩ። እቲ ጽቡቕ ነገር ናይ “ኣይትፍራህ” ዝብል ኣምላኽ ኃጢአተኛታት እንከሎና ክልእከና መሳርሕቱ ክንከውን ከም ዝደልን እዩ። ንሱ ደጋጊሙ ዝብለና “ኣይትፍራህ፣ ተነሳሕ” እዩ ዝብለና፣ እወ ሕጉስ እየ ነዚ ተልእኮ እዚ ክልእከካ/ኪ እዩ ዝብለና።

ኩልና ልኡኻት ኣምላኽ ኢና ክንብል እንከሎና ብፍሉይ ጸጋ ኣምላኽ ንድላይ ኣምላኽ ኣብ ኣህዛብን ኣብ ቦታታትን ክነብጽሖ ልኡኻት ኢና ሽቡ እታ ዝበጸሕናዎ ክፍሊ ዓለም ዝበለጸት ቦታ ትኸውን። ኢሳያስ ጳውሎስን ጴጥሮስን ልኡኻት ኣምላኽ እዮም ነሮም። ንሕና እውን ከምኣም ልኡኻት ኢና ስለዚ ኩሉ ጊዜ ክንልእኽ ስንድዋት ኮና ንጽናሕ። ምናልባት ኣብ ኻልእ ዘይንፈልጦ ዓዲ ጥራሕ ከምዝልእከና ገርና ክንሓስብ የብልናን። ኣብ ዘሎናዮ ቦታን ህዝብን ክልእከና ይኸእል እዩ ንኣብነት ብኡሳት ክንዓርቕ፣ ጽጉማት ክንሕግዝ፣ ኣብ ምምሃር ትምህርቲ ክርስቶስ ተጊህና ክንሰርሕ፣ ክንጽሊ፣ ኣብ ስራሕና ጽቡቕ ኣብነት ክንህብ፣ ንሰባት ሰናይ ክንመክር. . . . እንልእኹ ግራት ኣምላኽ ሰፍሕ እዩ።

ዝኾነ ሰብ ምስ ኣምላኽ ክራኸብ እንከሎ ኩሉ ጊዜ ዘይብቐዕ ምዃን ስምዒት እዩ መጀመርያ ዝመጽኦ ብወገን እቲ ሰብ። ሙሴ ኣብቲ ዝነድድ ዝነበረ ቍጥቋጥ ከምኡ እዩ ተሰሚዖዎ። ኢሳያስ ጳውሎስ ጴጥሮስ ኩሎም እዚ እዩ ተሰሚዖዎም። ስለምንታይ እዩ እዚ እንተ በለና ኩሉ ጊዜ ምስ

አምላክ/መለኮት ክንራኸብ ከሎና ነቲ ዓቢ ህያብ ግልጽት አምላክ ስለ እንርአ ኩሉ ተርእዮና ርድኢትና ስለ ዝቐየር ንዕብየት አምላክን ኩነትና ስለ እነወዳድር ኢሚንት ከም ዝኾና ንርኢ። ግን ነቲ አምላክ ዝህበና ስለ እንርኢ ኸኣ ሕራይ ንብል። መጠን ኣብ አምላክ ዝቐረብናሉ መጠኑ ማዕረ ክንደይ ድኹማት ከም ዝኾና ኢና እንርኢ ኸዑ ብኹሉ ኣብ አምላክ ንጽጋዕ። ልኡኽ አምላክ ዝዕወት ኩሉ ነገሩ ኣብ አምላክ ገሩ እንተ ኸኣለ ጥራሕ እዩ።

ኣነ ሎሚ መልእኽቲ መን እየ ዘብጽሕ ዘሎኹ ኢልና ንርእስና ክንርኢ ኣሎና። ብዙሕ ጊዜ ልኡኻት ከማና ሰባት። ልኡኻት ሰይጣን። ልኡኻት ሓደ “ስነ ሕሳብ”። ልኡኻት ስምኢትና ጥራሕ ኮና ንነብር ኸዑ ብቐትሩ እንከሎ ኣብ ጸላም ንነብር። እሞ ሎሚ ኣብ ዓዳል ብርሃን ዝኾነ አምላክና ንመለስ። ብርሃንካን ጸጋኻን ሃበኒ ክልኣኸካ ንበሎ።

ብጸግኡ እመናት ልኡኻቱ ይግበረና።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ